

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 65/08-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 361/2005 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 504/2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. februára 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 361/2005 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 504/2006.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že:

„Sťažovateľ podal žalobu dňa 30. 05. 2005 proti Slovenskej republike, podal aj žiadosť o predbežné prerokovanie veci MS SR. K žalobe sa vyjadrila ministerka spravodlivosti JUDr. Ž., ktorá odmietala preskúmanie postupu JUDr. V. a nečinnosť Exekútorskej komory a rozhodnutie typu idiotského zo strany Exekútorskej komory JUDr. V., ktoré malo zostať nepotrešané, hoci je nepravdivé a poprekrúcané.

Sťažovateľ vložil do spisu nevyvrátiteľné dôkazy chybnjej činnosti súdneho exekútora Ing. P. M., ktorý si nechal od povinnej Anny Brezinovej podpísať prehlásenie, že nič nemá. (...)

Exekútorská komora, jej tajomník jasne vyhodnotil skutkový stav chybnje a chránil falošne kolegiálne Ing. M. Nepravdivým vyjadrením ochránil Ing. M. pred trestným konaním a napomohol k stavu, že oprávnený - sťažovateľ nemá dodnes vymoženú ani jednu korunu a to od roku 2000. (...)

Prejednanie veci 16 C/361/2005 bolo uskutočnené až po zbytočných prietáhoch po 1-roku a 4-mesiacoch. (...)

Sťažovateľ podal sťažnosť na vyčítanie sudkyne H. predsedovi súdu, ktorý odpovedal, avšak odpoveď mala nulitný význam, chránil ňou sudkyňu.

Zákonná sudkyňa doručila rozsudok po zbytočných prietáhoch dňa 31. 10. 2006, obratom bolo podané odvolanie dňa 02. 11. 2006.

Krajský súd v konaní 9 Co/504/06 začal protizákonným vymáhaním súdnych poplatkov, hoci konanie bolo zo zákona oslobodené od poplatkov, teda súd vykonával šikanóznny výkon súdnictva, zaoberal sa jalovými úkonmi.

Sťažovateľ podal sťažnosť na zbytočné prietahy spôsobované odvolacím súdom predsedovi KS BA dňa 28. 12. 2007. Odpoveď na sťažnosť mala nulitný význam.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd v náleze vyslovil:

„Okresný súd Bratislava V porušuje základné práva sťažovateľa D. B. podľa čl. 46 ods. 2, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky; čl. 6 - medzinárodného dohovoru, ktorým je Slovenska republika viazaná.

Krajský súd Bratislava porušuje základné práva D. B. podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 medzinárodného dohovoru.

Okresný súd Bratislava V je povinný zaplatiť D. B. primerané zadostučinenie vo výške 50.000.- Sk v lehote 15 dní od dna doručenia Nálezu Ústavného súdu; Krajský súd Bratislava je povinný zaplatiť D. B. sumu vo výške 100.000.- Sk v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu ÚS SR.

Ústavný súd SR prikazuje Krajskému súdu Bratislava konať bez ďalších prieťahov.

Okresný súd Bratislava V zaplatí trovy advokáta a súdu a sťažovateľa v lehote 15 dní.“

Sťažovateľ súčasne žiadal aj o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 65/08-7 zo 4. marca 2008 nevyhovel žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a vyzval ho, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy predložil splnomocnenie na zastupovanie advokátom, inak bude jeho sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovateľ sťažnosť doplnil podaním doručeným ústavnému súdu 28. marca 2008, v ktorom okrem iného uviedol: „*Nemám peniaze na advokáta, mám právo na sťažnosť.*“ Nedostatky sťažnosti však neodstránil, pričom nepredložil ani splnomocnenie pre advokáta za účelom svojho zastupovania v konaní pred ústavným súdom. Ústavný súd je súčasne toho názoru, že predmetné podanie obsahuje aj hrubo urážlivé, neprimerané a nemiestne výroky na adresu sudcu a sudcov ústavného súdu všeobecne: „*(...) tak Vás budem považovať za BOHA (...) Už som zažaloval 7 sudcov Ústavného súdu za klamstvá z ktorých vychádzajú pri posudzovaní, keď mi brutálnym surovým spôsobom navýšili majetok*

o FIKTÍVNY MAJETOK ! (...) Pán doktor, prosím nezosmiešňujte sa (...) neurážajte ! (...) zastupujte ma VY (...)“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti sťažnosti vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jej odmietnutie.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd konštatuje, že aj napriek výzve obsiahnutej v uznesení o nevyhovení žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, aby sťažovateľ v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia predložil ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta, sťažovateľ tak neučinil. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že ak poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí ho aj o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme

výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať (III. ÚS 120/05, III. ÚS 265/05).

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 199/03, III. ÚS 334/06).

Ústavný súd súčasne poukazuje na svoju predchádzajúcu rozhodovaciu činnosť, v rámci ktorej odmietol sťažnosť sťažovateľa pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí z dôvodu, že používa útočný alebo hrubo urážlivý jazyk. V tejto súvislosti ústavný súd konštatoval, že Občiansky súdny poriadok ako generálna právna norma upravujúca civilný proces vo svojich základných ustanoveniach obsiahnutých v § 1 až § 6 okrem iného zakotvuje, že jeho úlohou je úprava postupu súdov a účastníkov konania tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb. Okrem toho tieto ustanovenia dávajú garanciu, že úlohou súdov je dbať na to, aby v rámci občianskeho súdneho konania, ktoré je jednou zo záruk zákonnosti, nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb (napr. III. ÚS 26/07, III. ÚS 93/07, III. ÚS 183/07 a III. ÚS 11/08).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v doplnení sťažnosti opäť prekročil hranicu normálneho správania a použil neadekvátne vyjadrenia na adresu sudcu a sudcov ústavného súdu vo všeobecnosti, a to v rozpore s princípom zachovávania úcty k právam iných, ktorý má byť v rámci občianskoprávneho konania v súlade s § 1 a § 2 Občianskeho súdneho poriadku rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva i požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale i samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako i verbálnych prejavoch (obdobne III. ÚS 52/06, III. ÚS 26/07, III. ÚS 93/07).

Aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva sťažnosť smie byť v zásade odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Uvedené skutočnosti boli podkladom pre záver ústavného súdu o tom, že túto sťažnosť je potrebné odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 52/06, III. ÚS 26/07, III. ÚS 93/07).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. apríla 2008